

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 139.840 van 26 januari 2005

A. 109.270/VI-16.119

In zake: **1. DE VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK
EVENTS SECURITY,**
 2. VAN BRAEKEL Olivier,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Etienne PIRET, advocaat,
J.B. Colynsstraat 98,
1050 Brussel,

tegen:

DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 22 augustus 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winst oogmerk EVENTS SECURITY en Olivier VAN BRAEKEL de nietigverklaring vorderen van "artikel 5 van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken (Algemene Rijkspolitie - dienst Private Veiligheid) van 5 juli 2001 (kenmerk VIII/FAJ/54285), voorzover daarin staat dat "de heer Olivier VAN BRAEKEL, (...) geen enkele functie mag uitoefenen in de bewakingsonderneming, aangezien die functie overeenkomstig de artikelen 5,8° en 6,8° van de wet van 10 april 1990 alleen mag worden uitgeoefend door personen die voldoen aan de in die artikelen genoemde voorwaarden inzake moraliteit en beroepsethiek in de bewakingsonderneming";

Gelet op arrest nr. 99.556 van 8 oktober 2001, waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 september 2004, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 december 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 januari 2005;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Etienne PIRET, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van Mevr. Isabelle THOMAS, attaché, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. DE FEITEN

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. Op 27 december 1999 dient de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid STEWARD FOR EVENTS bij de diensten van de verwerende partij een aanvraag in om een vergunning voor het organiseren van een interne bewakingsdienst.

2. Op 26 april 2000 deelt verzoeker Olivier VAN BRAEKEL de diensten van de verwerende partij mee dat de voormelde BVBA geen interne bewakingsdienst meer wenst op te richten en vraagt hij toestemming om de vzw EVENTS SECURITY te mogen exploiteren, die werkzaam zal zijn op het

gebied van het toezicht op en de controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen, alsook op het stuk van het toezicht op en de bescherming van goederen.

3. Op 7 maart 2001 brengt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel een gunstig advies uit over verzoeker, waarin weliswaar gewag wordt gemaakt van een proces-verbaal over hem, maar ook van actuele positieve inlichtingen.

4. Op 13 april 2001 verstrekt een persoon die ondertekent op bevel van een ambtenaar die ondertekent voor de Minister van Justitie een genuanceerd advies over verzoeker wegens een geseponeerd dossier van het parket van de procureur des Konings van Brussel over onwettig wapenbezit.

5. Op 5 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de volgende beslissing, die in hoofdzaak als volgt luidt:

" Gelet op de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, gewijzigd bij de wetten van 18 juli 1997 en 9 juni 1999, inzonderheid op de artikelen 2, § 1, eerste lid, 5.8°, 6.8° en 22, § 5;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 mei 1991 betreffende de financiële middelen en de technische uitrusting van bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen en interne bewakingsdiensten, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het koninklijk besluit van 21 mei 1991 betreffende het verlenen van vergunningen aan bewakingsondernemingen of interne bewakingsdiensten en de erkenning van beveiligingsondernemingen, inzonderheid op artikel 2;

Gelet op het koninklijk besluit van 30 december 1999 betreffende de vereisten inzake beroepsopleiding en -ervaring, de vereisten inzake medisch en psychotechnisch onderzoek voor het uitoefenen van een leidinggevende of een uitvoerende functie in een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst en betreffende de erkenning van de opleidingen, inzonderheid op artikel 33;

Overwegende dat de vzw EVENTS SECURITY, waarvan de zetel gevestigd is aan de Van Volxemlaan 499 te 1190 Brussel, een vergunning voor het exploiteren van een bewakingsonderneming heeft aangevraagd.

Overwegende dat de Minister van Justitie op 13 april 2001 een advies over die aanvraag heeft uitgebracht;

Overwegende dat de Minister van Justitie een gunstig advies over die aanvraag heeft verstrekt, behalve in verband met de heren Olivier VAN BRAEKEL, (...) over wie hij een genuanceerd advies heeft uitgebracht (...);

Overwegende dat de heer Olivier VAN BRAEKEL bekend is bij het parket van Brussel in het kader van een dossier wegens het onwettig dragen van verboden wapens (BR.036.064.108379/94 van 24 juni 1994). Het gaat om de volgende

feiten: tijdens een controle door de politie vervoerde de heer OLIVIER HUTSE in zijn wagen een linnen tas met een alarmpistool 8MM erin, met een lader waar 8 losse patronen inzaten, een automatisch pistool 22 LONG RIFLE met vizier, met een onge vulde lader en waarvan de loop afgezaagd was, een geladen windbuks, twee zwarte wollen bivakmutsen die het hele gezicht - behalve de ogen en de mond - bedekken als ze gedragen worden, een staaflantaarn van MAG-LITE, een plastieken doos met 100 patronen kaliber 22 LONG RIFLE, een kartonnen doosje met 8 patronen kaliber 22 LONG RIFLE, een kartonnen doosje met 31 losse patronen kaliber 8 MM, een tweede lader voor het pistool 22 LONG RIFLE (leeg), ... Al die voorwerpen zijn eigendom van de heer Olivier HUTSE, behalve het afgezaagde pistool 22 LONG RIFLE, de patronen kaliber 22 LONG RIFLE en één van de twee zwarte wollen bivakmutsen, die toebehoren aan de heer Olivier VAN BRAEKEL. De betrokkenen hebben geen vergunning om die verschillende wapens te bezitten. Op het verhoor dat is gehouden toen de heer Olivier HUTSE op 24 juni 1994 om 22.30 uur vrijwillig voor de politie is verschenen, heeft deze verklaard dat die wapens naar Thurn & Taxis (Picardstraat 1 te 1210 Brussel) waren gebracht in het kader van het cultuurfestival "Couleur Café", enerzijds wegens de onveiligheid in die buurt (brandstichting op het terrein van Thurn & Taxis op 22 juni 2001) , maar ook om met de heer Olivier VAN BRAEKEL foto's te maken op het terrein van Thurn & Taxis. Hij heeft ook verklaard dat de bivakmutsen alleen voor het plezier gebruikt waren. De heer Olivier VAN BRAEKEL van zijn kant heeft tijdens zijn verhoor in het kader van dat dossier verklaard dat geen patronen hoefden te worden meegenomen om foto's van al die zaken te kunnen maken, maar dat hij die toch had meegenomen om het wapen uit te proberen door één schot in de lucht te lossen;

Overwegende dat betrokkene op grond van die feiten niet voldoet aan de voorwaarden inzake moraliteit en beroepsethiek die bewakingsagenten moeten vervullen om bewakingsactiviteiten te mogen uitoefenen en die worden opgelegd in de artikelen 5, eerste lid, 8°, en 6, eerste lid, 8°, van de wet van 10 april 1990;

(...).

Overwegende dat, wat de heer Olivier HUTSE betreft, die ook lid is van de vzw EVENTS SECURITY, eveneens uit het bij het advies van de Minister van Justitie gevoegde dossier blijkt dat betrokkene bekend is bij het parket van Brussel in het kader van een dossier wegens het onwettig dragen van verboden wapens (BR.036.064.108379/94 van 24 juni 1994), een dossier waarin ook de heer Olivier VAN BRAEKEL verwikkeld was en waarvan de feiten hierboven zijn uiteengezet;

Overwegende dat betrokkene op grond van die feiten niet voldoet aan de voorwaarden inzake moraliteit en beroepsethiek die bewakingsagenten moeten vervullen om bewakingsactiviteiten te mogen uitoefenen en die worden opgelegd in de artikelen 5, eerste lid, 8° en 6, eerste lid, 8°, van de wet van 10 april 1990;

Overwegende dat, met inachtneming van artikel 22, § 5, tweede lid, van de wet van 10 april 1990, de bewakingsagenten van de vzw EVENTS SECURITY de activiteiten inzake toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen kunnen uitoefenen tot maximaal zes maanden na de betekening van de onderhavige vergunning zonder te hebben voldaan aan de door de Koning vastgestelde voorwaarden inzake beroepsopleiding en -vorming en medisch en psychotechnisch onderzoek;

Overwegende dat de vzw EVENTS SECURITY voldoet aan alle voorwaarden gesteld in de voormelde wet van 10 april 1990 en in de uitvoeringsbesluiten ervan;

Overwegende daarenboven dat geen enkel gegeven bekend is dat aan de vergunning in de weg staat;

BESLUIT:

Artikel 1.

De vergunning om een bewakingsonderneming te exploiteren wordt afgegeven aan de vzw EVENTS SECURITY, waarvan de zetel gevestigd is aan de Van Volxemlaan 499 te 1190 Brussel.

Artikel 2.

§ 1. De in artikel 1 genoemde vergunning heeft betrekking op de volgende activiteiten:

- toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen;
- toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen.

§ 2. Die activiteiten worden uitgeoefend zonder wapen of hond.

Artikel 3.

Met inachtneming van artikel 22, § 5, tweede lid, van de wet van 10 april 1990 mogen de bewakingsagenten van de vzw EVENTS SECURITY de activiteiten inzake toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen uitoefenen tot maximaal zes maanden na de betekening van de onderhavige vergunning zonder te hebben voldaan aan de door de Koning vastgestelde voorwaarden inzake beroepsopleiding en -vorming en medisch en psychotechnisch onderzoek;

Artikel 4.

De vergunning met nummer 16.0077.05 wordt afgegeven voor een periode van vijf jaar.

Artikel 5.

De heer Olivier VAN BRAEKEL, geboren te Leuven op 10 augustus 1964 en woonachtig te 1190 Vorst, Bérangerstraat 8/4 (...) mogen geen enkele functie uitoefenen binnen de bewakingsonderneming, aangezien die functies overeenkomstig de artikelen 5, 8° en 6, 8° van de wet van 10 april 1990 alleen mogen worden uitgeoefend door personen die voldoen aan de in die artikelen vervatte voorwaarden inzake moraliteit en beroepsethiek in de bewakingsonderneming."

Artikel 5 van die beslissing vormt het onderwerp van het beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring.

II. IN RECHTE

A. Ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat ze aanvoert dat het ondenkbaar is dat een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging kan uitgaan van een persoon die tijdens het onderzoek van de vordering tot schorsing niet als verzoekende partij is beschouwd, dat artikel 17, § 4, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging moet worden ingediend door de verzoekende partij, verwijst naar de verzoekende partij die gerechtigd wordt geacht om op te treden in het schorsingsgeding en die aldus de hoedanigheid van verzoekende partij heeft verdiend, en dat als het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging niet in aanmerking moet worden genomen, men te maken heeft met een beroep tot nietigverklaring dat op 23 augustus 2001 op de Raad van State is geregistreerd en door twee verzoekers is ingesteld, maar waarop slechts één keer zegels zijn aangebracht, waardoor het beroep alleen ontvankelijk is wat de eerste verzoeker betreft, een rechtspersoon die zijn hoedanigheid niet geldig heeft gestaafd; dat het beroep in de beide gevallen niet-ontvankelijk is;

Overwegende, pro memorie, dat de vordering tot schorsing is ingesteld namens twee personen, waarvan de eerste een rechtspersoon en de tweede een natuurlijke persoon, verzoeker VAN BRAEKEL; dat geen zegels op die vordering waren aangebracht; dat op het beroep tot nietigverklaring daarentegen, dat ook is ingesteld namens dezelfde twee personen, wel zegels waren aangebracht, maar slechts één keer; dat men bij gebrek aan enige toelichting ervan uitgegaan is dat de gekweten heffing gold voor de eerste van hen en de vordering tot schorsing alleen ten opzichte van die persoon is onderzocht en bij arrest nr. 99.556 van

8 oktober 2001 is afgewezen; dat het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging naar aanleiding van dat arrest is ingediend namens VAN BRAEKEL en één keer van zegels is voorzien;

Overwegende dat een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging weliswaar noodzakelijk is om van de schorsingsprocedure over te gaan tot de vernietigingsprocedure, maar helemaal niet vereist is dat het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging uitgaat van een persoon van wie de vordering tot schorsing ontvankelijk is verklaard, aangezien de enige wettelijke en verordenende voorwaarde om een verzoek tot voortzetting van de procedure te kunnen instellen is dat men een vordering tot schorsing heeft ingesteld; dat naar aanleiding van het arrest waarbij de vordering tot schorsing is afgewezen, elk van de partijen die de schorsing hadden gevorderd moest beslissen of ze de rechtspleging al dan niet wilden voortzetten; dat, aangezien alleen VAN BRAEKEL die keuze expliciet heeft gemaakt, ervan uitgegaan moet worden dat alleen hij op ontvankelijke wijze om de voortzetting van de rechtspleging heeft verzocht, ook al staat hij op het beroep tot nietigverklaring op de tweede plaats vermeld; dat het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ontvankelijk is en de exceptie niet kan worden aangenomen;

B. Grond van de zaak

Overwegende dat verzoeker een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent aan schending van de artikelen 5, 8°, en 6, 8°, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, thans "wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid" genaamd, aan ontstentenis van motieven en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat verzoeker tot staving van dat middel stelt dat, gelet op de bestreden feiten van 1994, het verkeerd is te beweren dat hij niet voldoet aan de moraliteitsvoorwaarden die voor het uitoefenen van bewakingsactiviteiten worden gesteld of dat hij enig feit heeft gepleegd waarmee hij de beroepsethiek ernstig heeft geschonden, dat er een redelijk oorzakelijk verband moet bestaan tussen het motief en de beslissing en dat de omstandigheid dat er sinds 1994 geen enkel ander feit is geweest bewijst dat de hem ten laste gelegde feiten kennelijk geen afbreuk doen aan zijn betrouwbaarheid inzake beroep en beroepsethiek;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er ernstige twijfel bestaat omtrent de betrouwbaarheid van verzoeker inzake beroep en beroepsethiek, dat hij immers naar aanleiding van een proces-verbaal dat in 1994 over een derde is opgemaakt wegens onwettig wapenbezit, door de politie is gehoord en

dat hij toegegeven heeft dat zich, onder de voorwerpen die door de derde werden vervoerd, een pistool 22LR, een lader voor dat wapen, 108 patronen 22 LR en een zwarte bivakmuts bevonden die van hem waren, dat het vervoer van die munitie niet nodig was om foto's te maken en dat hij het wapen wou uitproberen door één schot in de lucht te lossen, dat dit gedrag niet aanvaardbaar is voor een persoon die belast is met het controleren van personen of met de leiding van een bewakingsonderneming, dat de Minister van Justitie de feiten voldoende zwaar en ernstig heeft geacht om een genuanceerd advies uit te brengen, ook al is het dossier door het parket geseponneerd, wat in geen enkel opzicht doorslaggevend is, dat de voormelde wet van 10 april 1990 tot doel heeft het beroep te zuiveren en dat de feiten voldoende ernstig zijn om een weigering te rechtvaardigen; dat de verwerende partij in haar laatste memorie de klemtoon legt op de ruime beoordelingsbevoegdheid waarover de Minister van Binnenlandse Zaken op dat gebied beschikt, daar deze niet gebonden is door het advies van de procureur-generaal, en op het feit dat de Minister het volledige gerechtelijke verleden van verzoeker in ogenschouw heeft genomen;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken weliswaar rekening mag houden met feiten die niet strafrechtelijk zijn bestraft om te beoordelen of degenen die als bewakingsonderneming willen worden erkend aan de moraliteitsvoorwaarden voldoen, maar dat die feiten van dien aard moeten zijn dat ze de weigering rechtvaardigen en niet mogen voortvloeien uit een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat in casu het enige door verzoeker gepleegde objectieve feit, waartoe zijn "volledige gerechtelijke verleden" zich beperkt, wegens het vrij irrelevante karakter ervan, niet kan rechtvaardigen dat de administratieve overheid hem zeven jaar later, ondanks een gunstig advies van de procureur-generaal en zonder een nieuw relevant feit, de aangevraagde vergunning weigert en aldus voorbijgaat aan het gunstige advies in kwestie, het enige waarmee de verwerende partij wettelijk rekening kon houden, aangezien "het advies van de Minister van Justitie" onwettig was, daar het was verstrekt door een ambtenaar die daartoe niet de bevoegdheid had gekregen; dat de Minister, door in die omstandigheden te oordelen dat dit enige feit zo belangrijk was dat het een reden was om de erkenning te weigeren, een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt; dat het middel in dat opzicht gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan schending van artikel 6bis, derde lid, van de voormelde wet van 10 april 1990; dat hij betoogt dat toen de verwerende partij de bestreden handeling heeft gesteld, ze geen nadere regels had uitgevaardigd voor het verkrijgen van de instemming waarin de in het middel genoemde bepaling voorziet;

Overwegende dat de verwerende partij ter verdediging aanvoert dat de nadere regels voor de uitvoering van de procedure van moraliteitsonderzoek zijn vastgesteld in artikel 6bis van de voormelde wet van 10 april 1990 en in het ministerieel besluit van 24 februari 2000 tot aanwijzing van de ambtenaren gemachtigd om een onderzoek naar de moraliteitsvoorwaarden te vragen met toepassing van het genoemde artikel 6bis;

Overwegende dat het verzoek om een moraliteitsonderzoek verzonden is op 17 april en 10 augustus 2000, dus na 24 februari 2000, de datum van het ministerieel besluit tot aanwijzing van de ambtenaren gemachtigd om een onderzoek naar de moraliteitsvoorwaarden te vragen met toepassing van artikel 6bis van de voormelde wet van 10 april 1990 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 maart 2000; dat de verwerende partij het aan de Minister van Justitie gericht verzoek echter niet bij het administratief dossier voegt, waardoor de Raad van State niet kan nagaan of dat verzoek uitgaat van een ambtenaar die volgens de regels daartoe gemachtigd is zoals in artikel 6bis van de voormelde wet van 10 april 1990 wordt geëist; dat ze dat verzoek niet bij haar laatste memorie heeft gevoegd waarin overigens geen enkele opmerking bij het middel wordt gemaakt; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat die twee middelen voldoende zijn om de nietigverklaring van artikel 5 van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 juli 2001 te rechtvaardigen, voorzover dat artikel betrekking heeft op verzoeker; dat de overige middelen niet hoeven te worden onderzocht, aangezien ze niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand wordt toegewezen wat de vereniging zonder winstoogmerk EVENTS SECURITY betreft.

Artikel 2.

Vernietigd wordt artikel 5 van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken (Algemene Rijkspolitie - dienst Private Veiligheid) van 5 juli 2001 (kenmerk VIII/FAJ/54285), doordat daarin staat dat "de heer Olivier VAN BRAEKELE, (...) geen enkele functie mag uitoefenen in de bewakingsonderneming, aangezien die functie overeenkomstig de artikelen 5,8° en 6,8° van de wet van 10 april 1990 alleen mag worden uitgeoefend door personen die voldoen aan de in die artikelen genoemde voorwaarden inzake moraliteit en beroepsethiek in de bewakingsonderneming".

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de eerste verzoekende partij ten belope van 173,53 euro en ten laste van de verwerende partij ten belope van 173,53 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig januari tweeduizend vijf door:

de HH.	ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.